

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз П 12/2023
26.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића председника већа, Биљане Синановић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљених Јавног комуналног предузећа „ЛИМ“ Пријепоље, као правног лица и АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, као одговорних лица, због привредног преступа из члана 57. став 1. тачка 14. и став 2. Закона о рачуноводству, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ 861/23 од 18.09.2023. године, поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Ужицу Пк бр 64/2022 од 07.11.2022. године и Привредног апелационог суда у Београду Пкж 547/22 од 01.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2023.године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ 861/23 од 18.09.2023. године, поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Ужицу Пк бр 64/2022 од 07.11.2022. године и Привредног апелационог суда у Београду Пкж 547/22 од 01.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Ужицу Пк бр 64/2022 од 07.11.2022. године, окривљени Јавно комунално предузеће „ЛИМ“ Пријепоље, као правно лице и АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД као одговорна лица, оглашени су одговорним за учињен привредни преступ из члана 57. став 1. тачка 14. и став 2. Закона о рачуноводству и осуђени су и то: окривљено правно лице Јавно комунално предузеће „ЛИМ“ Пријепоље на новчану казну у износу од 70.000,00 динара, а окривљена одговорна лица, АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД на новчане казне у износима од по 10.000,00 динара, које су дужни да плате у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а која казна ће за окривљена одговорна лица у случају неплаћања бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Поред тога окривљено правно лице је обавезано на плаћање судског паушала у износу од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Привредног апелационог суда у Београду Пкж 547/22 од 01.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног правног лица ГГ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости под бројем КТЗ 861/23 од 18.09.2023. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, као и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде у односу на окривљена одговорна лица ББ, ВВ, ГГ, чланове надзорног одбора и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва браниоцу окривљених одговорних лица, адвокату Хајрудину Балтићу Шукрији, у смислу члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудима против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је неоснован, а из следећих разлога:

У захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва се наводи да је су побијане пресуде донете уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, јер су изреке пресуда неразумљиве, а разлози пресуда противречни изрекама, те нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања.

Јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у захтеву за заштиту законитости наводи да из описа привредног преступа, датог у изреци првостепене пресуде, није јасно време када је надзорни одбор одржао седницу на којој је усвојио финансијски извештај будући да се у изреци наводи датум 22.06.2021. године, док се у образложењу наводи да је седница одржана 21.06.2021. године и тиме указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Поред изнетог, у погледу истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, у захтеву за заштиту законитости се указује да је у изреци другостепене пресуде наведено да се одбија жалба браниоца окривљеног правног лица ГГ, а у конкретном случају ради се о физичком лицу ГГ, члану надзорног одбора, на који начин је и изрека другостепене пресуде неразумљива.

Супротно истакнутим наводима, из списка предмета произлази да је изрека првостепене пресуде Привредног суда у Ужицу Пк бр 64/2022 од 07.11.2022. године јасна у погледу датума када је одржана седница Надзорног одбора, а у којој је наведен датум 22.06.2021. године. Даље, у разлозима пресуде, у оквиру интерпретирања изнетих навода одбране окривљене ГГ наводи се датум 21.06.2021. године, на који датум се указује у захтеву, али то не чини изреку противречну разлозима пресуде.

Стога Врховни суд налази да побијане правноснажне одлуке нису донете уз наведене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11 и 438. став 2. тачка 2. ЗКП

По налажењу Врховног суда, навођењем у изреци другостепене пресуде Пкж 547/22 од 01.06.2023. године, да се одбија као неоснована жалба браниоца окривљеног „правног лица“ ГГ учињена је очигледно техничка грешка, а посебно имајући у виду да је у уводу пресуде наведено да се решава о жалби браниоца окривљеног одговорног лица ГГ и да је то једина жалба која је изјављена против првостепене пресуде о којој је одлучивао другостепени суд. Оваква техничка грешка може се накнадно исправити на захтев странака или по службеној дужности, у смислу члана 431. став 1. ЗКП којим је прописано да грешке у именима и бројевима, као и друге очигледне грешке у писању и рачунању, недостатке у облику и несагласности овереног преписа пресуде са изворником пресуде исправиће посебним решењем председник већа, на захтев странака или по службеној дужности.

Стога су оцењени неоснованим наводи јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва да је на овај начин, поступањем другостепеног суда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости јавног тужиоца ВЈТ-а наведено је да је првостепени суд дао непотпуне и нејасне разлоге у погледу кривице за учињени привредни преступ на страни председника и чланова надзорног одбора, указујући да надзорни одбор није орган који одређује програме и начине евидентирања и врсте програма за приказивање финансијског извештаја, па се не може говорити о одговорности овог органа за истинито приказивање финансијског извештаја. Образлажући овакав став, тужилац истиче да, због начина на који су вођене евиденције о потраживањима и природе самих евиденција о потраживањима, није било могуће утврдити да ли се у оквиру исказане исправке потраживања од купаца у земљи налазе и исправке које се односе на другу аналитичку евиденцију, што је било спорно, као и да се евиденције потраживања воде у два програма који нису компатибилни. Надаље се наводи да предузеће није имало поуздан податак о старосној структури потраживања, јер рачуноводствени програм иста потраживања рачуна више пута кад се врши прекњижавање са рачуна на рачун, што евиденцију чини непоузданим, па су подаци исказани у Билансу стања непоуздани. Поред тога, у захтеву се истиче да суд није извео као доказ извештај овлашћеног ревизора, који није утврдио постојање неправилности у саставу финансијског извештаја, нити је суд за то дао разлоге. Према ставу јавног тужиоца ВЈТ изнетом у захтеву, Извештај независног ревизора је у директној супротности са закључком суда о постојању привредног преступа, чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, па се Врховни суд у оцену ових навода није упуштао.

У захтеву се потенцира да се у конкретној ситуацији на страни председника, односно чланова надзорног одбора и њиховог поступања радило о стварној заблуди, да су они сви именовани одлуком Скупштине 15.12.2020. године, пред крај календарске године за коју је сачињен финансијски извештај те да нису имали времена ни могућности да се благовремено и ваљано упознају са пословањем и одлукама предузећа као и да нису учествовали у сачињавању финансијског извештаја, а да су пуну веру поклонили како стручним службама и шефу тако и извештају независног

ревизора, што је све довело чланове надзорног одбора у стварну заблуду. У захтеву се закључује да првостепени суд у погледу стварне заблуде није дао ваљане разлоге, а изнети разлози су неприхватљиви и нејасни. Свим описаним наводима тужилац побија пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП.

По налажењу Врховног суда, првостепени суд је засновао пресуду Пк бр 64/2022 од 07.11.2022. године на доказима који су изведени на главном претресу, наводећи у образложењу шта је из ког доказа утврђено и то на страни 8., став трећи, четврти и пети, на страни 9. став други и трећи првостепене пресуде те је, у складу са својим овлашћењима оценио доказе и у образложењу пресуде дао јасне разлоге на основу чега је извео своје закључивање.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, Врховни суд налази да су и у другостепеној пресуди Пкж 547/22 од 01.06.2023. године, дати јасни разлози у образложењу те одлуке, који се заснивају на утврђеном чињеничном стању и који јасно опредељују став суда о одговорности како правног лица тако и одговорних лица у правном лицу, који су оглашени кривим.

Тужилац у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, по питању изречене санкције, међутим, наведену повреду не образлаже, па захтев у том делу нема прописани садржај, те се Врховни суд у оцену исте није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић